

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr. za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 3-1.

Položaj.

☞ Na Dunaji, 17. oktobra.

Zadnje dni se je po političnih in parlamentarnih krogih raznašala govorica, da je minsterski predsednik podal zopet jedenkrat ostavko in da zdaj gotovo odstopi. To govorico so prinesli v zbornico nemški klerikalci, kateri bi Badenija radi strmo-glavili, a izvestni slovenski in konservativno veleposredniški poslanci so jo hitro dalje raznesli.

Govorica je bila povsem neosnovana. Da bi Badeni rad odstopil, ko bi mogel, o tem ni dvoma, saj je zašel v največjo stisko iz katere si ne more prav pomagati. Rad bi vladal nad strankami, a desničarske stranke se mu nečejo pokoriti, dočim mu delajo Nemci čedalje večje ovire in težave. Prav kaotične razmere v parlamentu so uzrok, da se je raznešenim govoricam o Badenijevi demisiji ponekod verjelo. Poučeni parlamentarci so seveda zmajevali z glavami, dobro vedoč, da krona v sedanjih razmerah ne odpusti Badenija.

Usoda Badenija je odvisna od usode provizornega podaljšanja pogodbe z Ogersko. Ako se Badeniju ne posreči, isposlovati pravočasno tega podaljšanja, potem mu pač ni več obstanka, potem ga tudi krona ne bo več držala, kajti s tem bi se bila izjalovila najvažnejša vseh Badenijevih nalog.

Provizorna pogodba dela Badeniju mnogo preglavic, katere so dale povod, da je minsterski predsednik v soboto zvečer sklical nenadoma sejo minsterskega sveta. Seja je trajala več ur. Minsterski svet se je bavil s stališčem strank napram provizorni pogodbi, veld katerega je prišla pogodba v precejšnjo nevarnost in je celo možna eventualnost, da se pravočasno ne reši.

Opozicija se je z vso odločnostjo lotila obstrukcije, s katero je bila zadnje dni nekoliko odnehala, in dr. Steinwender je napovedal, da jo bodo opozicijske stranke še poostrele tako, da po njih mnemji ni upati na pravočasno rešitev provizorija.

Obstrukcionistom so se pridružili zdaj tudi protisemitje, kateri hočejo z vso silo nasprotovati pogodbi in sicer iz gospodarskih razlogov, a če je verjeti nekaterim nemškonnacionalnim listom, se jim pridružijo tudi Italijani.

Dočim se na jedni strani množi krdelo obstrukcionistov, se na drugi strani, na desnici, nič ne zgodi, da bi se obstrukcija utesnila. Badeni je radi tega precej nejevoljen in je to posredovanjem „Fremdenblatta“ tudi precej neprikrito povedal, češ, večina je določila prihodnjo sejo na torek, da se bodo obstrukcionisti tekom trodnevnih počitnic oddabnili in mogli z novimi močmi nadaljevati svojo taktiko.

Badenijeva nezadovoljnost je umljiva, toda kriv je tega samo on sam, ker še doslej ni storil kar nič, da se porasume z desnico. Razmerje mej parlamentarno večino in eksekutivo je še vedno nejasno, desnica nima zaupanja v vlado in ga tudi ne more imeti. Že imenovanja v pravosodju opravičujejo to nezaupnost. Tri tedne je že tega, kar je večina zahtevala pojasnila, boče li vlada ugoditi njenim zahtevam ali ne, a Badeni ni v tem oziru še ničesar storil, ampak le zahteva, naj mu večina tlačani brezpogojno, kar pa se ne zgodi, ako je verjeti raznim izjavam voditeljev raznih desničarskih klubov.

Desnica je zdaj organizovana. Klub nemških klerikalcev sicer še ni formalno vzprejel statuta, a ni dvoma, da se to zgodi. Ta organizacija sicer ni Bog ve kako trdna in zanesljiva, ali če bodo večini pripadajoče stranke postopale lojalno in pošteno, zadostovalo bode vsaj za začetek.

S to večino se mora Badeni porazumeti, a čim prej to stori, toliko bolje zanj, kajti čas mineva in boj z obstrukcijo ne bo lahak. Ako bi Badeni še dolgo odlašal, zgodi se lahko, da večina obstrukcije ne bo mogla premagati, da se provizorna pogodba ne reši pravočasno in potem nastane kriza, o katere izidu sedaj še nihče niti pojma nima.

V Ljubljani, 18. oktobra.

Schönerer je jako razžaljen in kakor Ahil se je umaknil iz bojnih vrst, da plaka nad seboj radi nehvaležnosti obstrukcijskih prijateljev. V Brnu je imelo nemško-nacionalno društvo svoje zborovanje, in tja je tekel Schönerer izprazniti svoje srce. Najprej je trdil, da so krščanski socialisti izvabili Irota v past. Ako bi bil Schönerer takrat v zbornici, bi bil zabranil volitev odseka za Irc Gregorigovo afero. Schönerer trdi, da zbornica sploh ne

mara nacionalcev, zato je jednoglasno izrekla grajo tudi Irotu, dasi posl. Eltz, ki je stal tik Irota, ni čul onih besed, katere je Iro bajé izrekel. Schönerer verjame častni besedi Irota, zato je preverjen, da bo Iro iznova voljen držav. poslancem. (No, Iro ne kandiduje več, nego priporoča svojim naslednikom urednika Hoferja v Hebu, ki je še vedno preiskovalnem zaporu radi žaljenja Veličanstev.) Schönerer se je končno britko pritožil, da ga obstrukcijske stranke nočejo več ubogati ter da njegovega nujnega predloga niti zadostno podprle niso. Zdi se mu, da jim ni več priljubljen, zato da bržčas odloži tudi sam svoj mandat.

V dunajskem občinskem svetu ne sede sami modrijani. To je znano dejstvo. Da pa se dobe v njem taki ljudje, kakoršen je dr. Fochler, je za središče avstrijske monarhije naravnost sramota. Dr. Fochler je mlad odvetnik nemško-nacionalnega prepričanja. Ker ima menda veliko hrepenenje po tem, da ga imenujejo različna študentska nacionalna društva častnim članom, predlagal je v obč. svetu, naj se Čehi na Dunaji bojkotujejo. Noben Čeh naj ne bo več nastavljen v mestni službi, a kar jih je sedaj v mestnih službah, naj se odpuste, češki obrtniki in delavci pa naj ne dobe nikakih naročil. Razun tega pa naj se pozove občinstvo s plakati, naj tudi ono popolnoma bojkotuje sovražne Čeha. In zakaj? Kaj so zakrivil te nesrečne žrtve dr. Fochlerjeve? Pristno nemški začaj Dunaja je v nevarnosti, ker se Čehi predrznejo prirejati shode in zbrcovanja, ker nabijajo češke plakate, ker se v uradih in v gostilnah poslužujejo izključno češkega jezika ter pojo na izletih le češke pesmi. Da se torej to več ne zgodi, naj bi se sprejel dra. Fochlerja predlog. Razume se, da mora dunajski obč. svet ta predlog odkloniti, ker bi vzbudila njega potrditev strašen vihar. Dunaj ima velikanško število čeških uradnikov, obrtnikov in delavcev, katerih bi ne mogli s pridom niti nadomestiti. Sicer pa je Dunaj mejnarodno središče države, v kateri imajo vse narodnosti isto pravico.

Grofa Khuen-Hedervaryja so site že vse stranke na Hrvatekem. „Magyarország“ poroča, da je ban že čisto dejal, da je truden in da bi šel po 14letnem uradovanjem rad v pokoj. Isti list pa

LISTEK.

18

Šah - mat.

(Novela. — Spisal Iv. N. Vrtnik.)

II.

(Dalje.)

Dirjal je zopet proti domu, naravnost v kuhinjo, od tam na dvorišče, v hlev in bil povsodi, kjer je menil, da dobi kakega posla. Vsakemu posebej in vsem skupaj je zabičil, naj hodijo kolikor močje tiho, naj nikar ne pojo, niti glasno ne govoré, da se gospa ne bo vznemirjala, in bo sinček lahko spančkal!

Hudomušna služimčad se je v tistem posmehovalu toliki skrbnosti otročje srečnega starca, a ubogala je, ker je cenila svojega gospodarja.

Ano je pekla vest. Bolelo jo je, ko je videla, kako megoje Hrastar malega Pavelčka, kako postaja v njegovi družbi ves otročji, kako obožava sinčka. „Nepopisno te ljubim, dete moje, a vendar... kaj je bilo tebe treba? Koliko žalib, sramote polnih spominov mi vzbujáš, kadar zrem tvoj nedolžni obrazek“, je zdihovala čisto. „Zakaj se je moralo tako zgoditi? Zakaj je prišel oni, kateri mi je ukral

poštenje in srčni mir, zastrupil mojo prej toli čisto dušo, on, katerega sovražim, a ga ne morem pozabiti, katerega se spominim, kadarkoli pogledam — tebe!“ —

Že nekaj tednov je bila Ana pokonci, dasi se je čutila nekam slabotao. Imela je sedaj ko prej vsega v izobilji; lahko bi bila vsaj zadovoljna, če že ne srečna. A Hrastarjeva ljubezen jo je strašno morila. Njegove otročje ljubeznivosti, njegovo usiljivo ljubimkanje jej je bilo nermosno, da, največja muka. Kadar ga je ugledala, se je kar stresala od strahu, da se jej ne bi zopet približal. Najraj bi bila bežala pred njim ter se skrila v najbolj oddaljeni kotiček sveta, da je ne bi mogel zasledovati. Zaman so bili vsi njegovi dragoceni darovi, prekrasne toalete, mrzila ga je od dne do dne bolj. Poleg tega jej je pa še vest očitala, da ni storila prav, ko se je poročila z njim, s katerim niti ne simpatizuje. Sedaj bi bila rada pretrpela vsako ponižanje, tudi največjo sramoto, samo da bi le bila zopet svobodna, da ne bi imela nikakih obveznostij do človeka, kateri je vrl, pošten mož, a njenemu srcu popčnoma tuj.

„Ko bi vsaj mogla, smela upati, da postane kdaj boljše, da se mi ne bo treba več pokoriti temu

človeku“, je zdihovala nekega dne, ko jo je ostavil Hrastar. Strašno jej je bilo dolgčas. Stopila je k oknu ter pritisnila čelo na mrzlo šipo.

„Ab, zakaj me nadleguje s svojimi ljubeznivostimi, katere se mi tako gabijo“, je zdihovala dalje. — „Saj se trudim, biti mu dobra gospodinja, saj rada pretrpim vse, samo njegove ljubezni ne morem prenašati. To je veriga, katera reže v meso in kosti! Da bi vsaj mogla komu zaupati svojo bolelost! Pa ne, vse moram sama nositi... Kdo bi me tudi razumel?! Ema je presrečna v svojem zakonu; ona živi le svojemu možu. Popolnoma se mi je odtegnila. In druge? Dobro vem, da me ne marajo, zavist jih tare, ker sem baš jaz debila bogatega Hrastarja. Ha, ha, da bi vedele, kolika muka je, biti soproga človeka, katerega ni možno ljubiti!“

Stala je še vedno pri oknu. Kar začuje velik hrup, nato godbo. Zajedno pa je vstopil Hrastar. „Dragica, vojaki so že tu“, je dejal veselo. „Da, so že tu“, je ponavljala apatično Ana. „Moštvo se nastani po okolici, častnike pa moramo meščani sprejeti pod svoje strehe. Dva mesca ostanejo tu. Nama je drugo nadstropje skoro nepotrebno; menda ti ni neljubo, da sem oddal pet sob trem oficirjem?“

pravi, da je sedaj za bano moralna dolžnost, v korenito razriti deželi doseči zopet red in mir. Šele potem sme ban odstopiti. — Hrvatje so nasprotnega mnenja: čim preje ban gre, tolikanj preje bo tudi red v deželi. Naslednik mu bo bajt ali grof Štefan Erdödy ali Geza Josipovič, sin hrvatskega ministra, ali Varaždinski nadžupan Rubido-Zichy ali pabaron Pavel Rauch, vodja stranke unionistov.

V Srbiji imajo že dlje časa ministersko krizo. Splošno se zatrjuje, da čaka ministerski predsednik Simić samo povrnitve kralja Aleksandra. To se zgodi že 19. t. m. in Simić poda demisijo še isti dan. Glavni povod krizi so baje nevpelji Simićevega ministerstva v zunanji politiki. V vladnih krogih se zatrjuje tudi to, da odstopi Simić radi povrnitve razkralja Milana, ki je imel na Dunaju velik prepir s Simićem. Kralj Aleksander pokliče sedaj liberalce na krmilo in začne se povsem nova notranja in zunanja politika. Zlasti želi kralj, da se napetosti mej Srbijo in Avstro-Ogersko poravnajo ter se vrne prejšnje dobro razmerje. Opusti se pa potem seveda vse teženje za balkansko zvezo, katero je Simić pospeševal. Proti širčenemu se radikalizmu je postopal Simić baje premalo odločno in bodoče ministerstvo bo moralo i na tem polju izpremeniti taktiko. Skratka: v Srbiji so razmere čim dlje slabše.

Kreta. Na Kreti še sedaj ni reda in miru. „Times“ poroča, da so admirali sklenili razpustiti turško žandarmerijo ter pridržati le nekaj Albancev, katere pa na novo organizujejo. K dosedanjim Albancem pride še večje število novodošlih. Admirali trdijo, da je bila turška žandarmerija pristanska ter da se je potezala bolj za svoje rojake. Albanci so baje objektivnejši. Razen tega so povabili admirali insurgenteke voditelje v Halepo, da se prično ondi pogajanja. Doslej so se še vsa pogajanja razbila. Mnogo upanja ni, da bi imela nova kaj več uspeha. Insurgentje hočejo le dejanja, za besede se ne menijo, ker so bili že parkrat varani. — Grški poblašenci so došli v soboto v Carigrad, da doženejo končne formalitete za sklenitev miru.

Dopisi.

Z Dolenjskega, 16. oktobra. (Šukljejev izstop iz „Slovanske krščansko narodne zveze“.) „Slovenec“ se je hudoval, da je Šuklje izstopil iz „Slov. krščansko narodne zveze“ in „Slov. List“ piše, da obseja ta korak večina Slovencev. Šukljejevi volilci po večem niso na stališču teh dveh listov. Povem v kratkem to-le: Ko smo volili Šukljeja, dali smo mu popolnoma proste roke, prosili ga le, naj Dolenjcem poskrbi podajšanje Dolenjskih železnic čez Belokrajino in to po normalno-tirni železnici. Moč je storil za Dolenjsko več, kakor vsi prejšnji dolenjski poslanci, in koristil je mnogo tudi vsej Kranjski. Da je domoljub, o tem pri nas pač nobeden ne dvomi; saj če si njegovo delo v spomin kličemo za časa potresa v Ljubljani, moramo reči, da v gotkem domoljubju marsikaterega, vsaj pa njegove sovražnike, vse za jedno glavo nadkriljuje. Poznamo njegove duševne zmožnosti, njegovo vsestransko omiko in vemo, da v vsem tem zopet nadkriljuje vsacega tistih poštenjakov, ki radi ali neradi stoje v škofovi stranki. Vemo pa tudi, da je drž. uradnik, ali vkljub temu dali smo mu presto pot. Dobro vemo, da ne bode sramote delal ne nam in ne svoji preteklosti. Kaj je našega poslanca napotilo, da je izstopil iz

„Kar storiš, je vse prav“, je odgovorila mirno Hrastarica, ne mené se dalje za svojega moža.

Ta pa je položil svojo mesnato roko okrog Aninega pasu ter šepetal zaljubljeno: „Kako si dobra, ženka moja!“

Ana se je stresnila, kakor da jo je kača picila ter mu sunila roko stran.

„Hladno mi je“, je dejala, opravičuj se ter se zavila v mehko ruto...

Teden pozneje sta sedela na Hrastarjevem vrtu pod cvetočo jablano golobrada, otročjelična, baš pečena lajtnantčka Kotnik in Müller. Živo sta se razgovarjala o ženskah ter tekmovala med seboj v blaziranosti.

„Bá, kaj lepota!“ je modroval Müller. „Ta nas omamlja le za trenotek. In blagost srca? Delavne ročice? Kaj mi koristi vse to? Denar, denar, to je glavna stvar! Ako imam denarja, imam lahko tudi trumo lepih žen, poln hlev iskrih konjičev in lepo število prsov. — Ha, ha!“

Kotnik se je gromko nasmejal besedam svojega bahavega prijatelja.

narodnega kluba, ne vemo. Nam stvar o priliki gotovo pojasni. Prepričani smo, da ni tega koraka storil iz sramotilnih nagibov in lahko čakamo, da pride mej nas in nam pove, kaj je bil povod njegovega koraku. Pa že danes si ta korak lahko tolmačimo. Vsakdo lahko vidi, da je škof Missia del dru. Šasterišču in dru. Kreku, škof Napotnik pa po Missijevem navodilu štajerskim duhovnim poslaneem navodilo, da trojico drž. poslancev kranjskih mest popolnoma na mrzlo postavijo. Večino imajo klerikalci, torej se to lako zgodi. In zgodilo se je. Ker so se Šukljejeve izvežbanosti v parlamentarnih stvareh in njegove „diplomacije“ bali, so posebno temu dali brco, tako, da ta ne more klerikalnim mladim kranjskim poslaneem štrane me-mešati in da se morajo ti na kak višji klin popeti. Zraven se pokaže s tem mestnim in posebno dolenjskim mestnim volilcem, ki klerikalnemu kandidatu še mogočnost častnega propada ne privoščijo, da se jih hoče kaznovati, češ, nič se ne bo v vaš prid storilo. Povdarja se, da se hoče v korist kmeta delati in da je treba meščanstvo nazaj postavljati. Treba je delati za kulisami, da se vsaj nekaj pridobi justičnih uradnikov, profesorjev ter davčnih uradnikov v klerikalno stranko, ker s temi par advokati ter koncipijenti in par profesorji, če sta tudi ravnatelja, kar jih imajo klerikalci, se ne opravi dosti. A v mestih je treba vkljub mržnji do meščanstva tal pridobiti in tu se lahko za kulisami za tega ali onega kaj napravi, če so ti meščanski poslanci na stran potisnjeni. Če je tudi kdo prvi v terno predlogu sposobnejši in starejši, potisne se nazaj in pridobi si hvaležnost družega, ki je tudi kompetital in že par let obračal plašč po klerikalnem vetru. Če se potem kak Nemec-Tirolec namesti, nič ne de, ti Nemci so že iz rojstva pravi polnokrvni klerikalci. — Vsa politika slovenskih državnih poslancev največ koristi v takih personalnih vprašanjih. Seveda so naši klerikalni poslanci vsi zamudili brod, ko je minister Gleibach za Maribor, Celovec in Celje uradništvo sestavil in imenoval ali pa so ga nalašč zamudili. Za 20 let se ne da več pomagati. Ali klerikalnih justičnih uradnikov ni slovenskih! — Pa, da se je le Šuklje izoliral, ki je nekdaš v tem oziru jako veliko koristil, to je bilo važnejše. Teh malo razlogov tedaj dosti govori.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 18. oktobra.

— (Občinski svet) imel bo v torek, 19. oktobra ob petih zvečer v telovadnici I. mestne deške petrazrednice v Komenskega ulicah izredno sejo. Dnevni red: I. Predsedstvena naznanila. II. Čitanje in odobrenje zapisnika zadnje seje. III. Finančnega odseka poročili: 1.) o prošnji uredništva knjige: „Unsere Monarchie“ za prispevek k izdaji zvezka „Krain“; 2.) o prošnji Andreja Lukežiča in Blaža Svetla, mestnih čuvajev na Gradu, za prispevek k nakupu kurjave. IV. Stavbenega odseka poročila: 1.) o regulacijskem načrtu za oni del mesta, ki leži za južnim kolodvorom na obeh straneh Dunajske ceste; 2.) o prošnji „Kranjske stavbne družbe“ za izplačanje kolavdačnega zneska pri pehotni vojašnici; 3.) o zgradbi kanala na Starem trgu od Rebrido Ljubljaniče skozi Trubarjeve ulice, mesto po Zatiških ulicah; 4.) o ugovoru dr. Ignacija Kotnika proti stavbni določbi mest. magistrata št. 827 I de 1897; 5.) o ugovoru Frana Lavrenčiča, hiš. posestnika na Kongresnem trgu št. 12, proti nivelitvi tratoarja ob hišah na južni strani Kongresnega trga; 6.) o ugovoru Oroslava Dolenca, hišnega posestnika v Wolfvih ulicah št. 10 proti magistratnemu odloku št. 33.207 de 1897; 7.) o ugovoru

„Sploh i meni ženska že davno ni več vzor“, je govoril ta dalje. „Saj sem zaman iskal v njej ono „večno žensko“, kar nas baje „povzdiga“. Ženska nam je objekt v razveseljevanje, pred katerim se pa ne smemo nikdar poniževati, ker je le — objekt.

„Ha, ha, prav praviš“, je odgovoril Kotnik; „a končno se človek tudi tega razveseljevanja naveliča. Povem ti, da mi skoro nobena ženska več ne ugaja, prenasitil sem se jih že.“

„Dá, dá; ali ona tam gori — pokazal je na Anino okno — „bi te utegnila morda vendar le zanimati.“

„Divna žena je to!“ je vzkliknil Kotnik.

„A njen soprog! Ha, ha“, se je krehotal prijatelj, „plešast, star, neroden debeluh! Kako, da si je volila takega moža? Bila bi pač lepšega vredna.“ Tedaj pa sta utihnili oba. Opazila sta Ano, katera je pazno čitajoča stopala proti njima.

„Rajska prikazen!“ je ispregovoril tiho Müller.

„Krasna ženska!“ je pristavil Kotnik.

Se-le prav do jablne dospesva, je zagledala Hrastarica golobrada lajtnantčka.

(Dalje prih.)

Adolfa Hauptmanna, hiš. posest. na Sv. Petra cesti št. 48 proti odloku mestnega magistrata št. 29.859 de 1897; 8.) o ugovoru M. Pallusovih dedičev proti magistratnemu odloku št. 29.536 de 1897. V Policijskega odseka poročilo o prošnji zadruge ljubljanskih prevoznikov za predruženje prevozniskega reda in maksimalne vozne tarife. VI. Kuratorija mestne višje dekliske šole poročilo o učnih uspehih v preteklem šolskem letu in o stanju šole sploh. VII. Občinskega svetnika dr. Vinka Gregoriča samostalni predlog glede uravnave stavbne črte na Resljevi cesti ob posesti mestne občine in uravnave hodnika na ravno te cesti do Komenskega ulic. VIII. Personalnega in pravnega odseka poročilo o prošnji bivšega mestne blagajnice kontrolorja Karola Lachainerja za priznanje pokojnine. IX. Finančnega odseka poročili: 1.) o prošnji Neže Švigljeve, hiš. posest. na Sv. Petra cesti št. 62, glede izplačila dovoljenega jej 3% nega posojila; 2.) o prošnjah za predjume.

— (Šteti ne znajo!) „Slovenčeva“, petindvajsetletnica“ je obudila po vsi Sloveniji nepopisno veselost. Toliko se ljudje že dolgo niso smejali, kakor te dni. Z vseh slovenskih strani smo dobili nebroj dopisnic, pisem in celo brazjavk, ki se norčujejo iz „Slovenčevega“ jubileja. „Slovenec“ bi svojo blamažo seveda rad prikril, in zato je verzilil neko pojasnilo, v katerem sam sebe po zobeh bije. Pravi namreč, da je praznoval dan, ko je nastopil 25. leto svoje starosti, v isti sapi pa priznava, kar smo trdili mi, da ta dan ni imel pravice praznovati petindvajsetletnico. Piše namreč doslovno: „In tako sploh vsi časopisi svoje jubilejno leto otvorijo tisti dan, od katerega nazaj računši je preteklo 25, ali 50, ali 100 let, odkar je izšla prva številka“. Da, istina, ali v četrtek 14. oktobra 1897 je preteklo šele 24 let, kar je izšla prva „Slovenčeva“ številka, ne 25 let. „Slovenec“ se je torej s svojim odgovorom novič blamiral in novič dokazal, da ne zna šteti. Da se slavé jubileji po preteku gotove dobe, je ob sebi umevno. Cesar bo slavil 50letnico svojega vladanja prihodnje leto, ko bo preteklo 50 let njegovega vladanja, ne letos, ko vatopi v 50 leto. Tacih vzgledov bi lahko navedli še več. Po „Slovenčevem“ pojasnilu bi društvo, katero se je ustanovilo 14. oktobra 1897., moglo že 14. oktobra 1898. slaviti svojo dveletnico, prvo obletnico pa dan svojega rojstva!! Sicer pa je jalovo „Slovenčev“ pojasnilo, da se slavé jubileji začetkom jubilejnega leta, ne koncem leta, le izgovor, zakaj iz slavnostne njegove številke je razvidno, da je bil mnenja, da je res že dovršil 25 let. Dr. Ušeničnik poje v svoji klavirni „pesmi“: „Četrt je veka osorej“, kar je vstal klicar za pravdo staro in vero sveto, namreč „Slovenec“; Benkovič pravi v svojem članku: „Novice so praznovale svojo 25letnico l. 1868“, a ker je takrat od rojstva „Novic“ že preteklo 25 let in so „Novice“ imele napis XXVI. letnik, je jasno, da je tudi Benkovič mnenja, da se 25letnica praznuje po preteku 25 let. Tudi Krek je mislil, da je že minilo četrto stoletje, kar izhaja „Slovenec“, ko piše „veliko papirja se je pomazalo tega četrstoletja“, in isto tako je mislil Kalan, ko je pisal v prvi notici slavnostne številke „Danes pred 25 leti je izšla prva številka“, dočim je bilo tisti dan šele 24 let, kar je izšla prva številka. Gospodje so torej res mislili, da je že preteklo 25 let, kar izhaja „Slovenec“, in to pač dokazuje, da ne znajo šteti. Ker je „Slovenec“ postal 14. oktobra t. l. polnoleten, pričakujemo, da se bo v prihodnje pametnejše zagovarjal, za sedaj pa naj si kupi prvo računico za ljudske šole in naj jo obesi v svoji redakciji na vidno mesto, da jo bodo gospodje uredniki imeli vedno pri rokah.

— (Imenovanje.) Kooperator g. dr. Jurij Pečjak je imenovan učiteljem veronauka na strokovni šoli za lesno obrt.

— (Repertoir slovenskega gledališča.) Jutri se bode ponavljala opera „Rigoletto“. Veliki uspeh, kateri je dosegla pri prvi predstavi v letošnji sezoni, opravičuj upanje, da bode tudi jutrišnja predstava dobro obiskana.

— (Slovensko gledališče.) „Revček Andrejček“ je privabil včeraj jako mnogo občinstva v gledališče. Predstava je bila v celoti jako dobra in skrbno uprizorjena. Občinstvo je predstavljajce odlikovalo z burnim ploskanjem, pred vsemi g. Inemannna, kateri se je v naslovni ulogi tudi to pot odlikoval.

— (Telefon.) Ljubljanska telefonska centrala je urejena za 200 naročnikov. Danes so se delali

poskusi svezati posamične ljubljanske naročnike z dunajsko centralo. Poskusi so se izborni obnesli in je le želeli, da bi bila Ljubljana kmalu zvezana s interurano svezjo. Poročila se, da bode za govorjenje z Dunajem in z Gradcem plačati za 3 minute 1 gld., za govorjenje s Trstom pa 80 kr.

— (Glas iz občinstva.) Na Dunajski cesti, na kateri je vedno mnogo prometa, je tako blato, da nikjer, na nobeni kmetijski občinski poti tacega. Človek mora paziti, da v blatu kje ne obliči, kadar pa pridrdra kak vos, so pasantje vsi oštropljeni. V nedeljo so šli vojaki v paradi k maši, a izgledali so tako, da je bilo groza. Sploh so pa vse državne ceste v Ljubljani v takem stanu, da je že škandal. — Mestna občina skrbi za razsvetljavo še dosti dobro, a vendar se nabajajo v sredi mesta dolge ulice, katere so povsem nerazsvetljene. V Franciškanovskih ulicah ni nobene planove svetilke, tudi petrolejske ni in tudi na razsvetljavo z električno lučjo nimajo prebivalci ulic ni upanja. To vendar ni v redu. Naj poskrbi občina tudi za te ulice primerno razsvetljavo.

— (Smrtonosna zaušnica.) V četrtek 14. t. m. je policiji dobro znani M. C. dal 74letnemu starčku I. Skopcu krepko zaušnico. V noči od 16. na 17. t. m. je Skopce nakrat umrl. Sodi se, da je nenadna smrt posledica dobljene zaušnice, vled česar se je davec vršila sodna obdukcija.

— (Tatvine.) Ključarski pomočnik Janez Jurman in delavca Simon in Janez Sušteršič so v Samassovi tovarni ukradli večjo množico kovine; dekla Ana Regina v službi pri nadučitelju G. Valentu je ukradla desarnico, v kateri je bilo 65 gld. 8 kr.; dekla Marija Šlesič iz Radeč je ukradla vdovi Ani Dovjak desarnico, v kateri je bilo 3 gl. 36 kr., delavka Marija Samdomenica iz Fijanone pa je delavki Mariji Čergov ukradla žepno uro v vrednosti 5 goldinarjev.

— (Shod v Vipavi.) Včeraj zbralo se je v Vipavi nad štirideset zaupnikov narodne stranke. Sklenilo se je več važnih ukrepov, ki se bodo v pravem času razglasili. Narodne stranke eksekutivni odbor zastopal je g. dr. Ivan Tavčar. Shod je bil jako zanimiv: vladalo je navdušenje in soglasje. Prihodnjo nedeljo vršil se bode jednak shod v Žireh.

— (Požar.) V Depalji vasi je te dni pogorela kajža posestnika Franca Cajhna, v kateri je branil posestnik Jernej Prelovšek svoje prideleke. Škoda znaša 300 gld. Užgal je 4letni sin posestnika Antona Šinkovca, kateri se je v kajži igral z vžigalicami.

— (Gospodarstvo celjskih nemških mestnih očetov.) „Domovina“ poroča: Že večkrat smo se morali baviti s tem predmetom in žal, da smo vselej na svojo veliko nezadovoljnost bili le v položaju, grajati isto. Našim čitateljem je gotovo še v spominu, kako je svoj čas mestni zbor dovolil letno rento vdovi bivšega najzagrizenejšega župana, pri kateri priliki je isti trčil na odpor mej lastnimi somišljeniki, kako je mestni zbor stotine in tisočake zabil pri nakupu nerentujočih se nepremičnin itd. V gnujnovjšem času začel je mestni zastop deliti nagrade lastnikom takih razkričanih gostiln, kjer se po navadi zbirajo najhujši poulični razgrajči in rogovileži in kjer se sklepajo nakane, naperjene proti mirnemu slovenskemu občinstvu in kjer se delajo načrti za naskok na „Narodni dom“, da se pobijajo na istem portalu šipe ter pokradejo odtočne cevi itd. Kako je vse to v zvezi s predlogom nekaterih mestnih očetov, ne bomo tu preiskovali, vendar ne dvomimo, da si bodo naredili pravilno sodbo naši cenjeni čitatelji sami. Slovenci smo pač menda zares čudaki, da se ne moremo spoprijazniti s takim gospodarstvom in tako rekoč zmetavanjem mestnih dohodkov, kamor se steka največ slovenskega denarja. Mi nimamo nadalje prav nič proti temu, da dovoli mestni zastop svoji policiji kake nagrade, ali uprav neumevno nam je, zakaj je dovolil slednji mestni policiji nagrade ravno po znanih celjskih slavnostih dne 7. in 8. avgusta t. l., ob katerih dneh se je po mestu tulilo in behalo, da je človek mislil, da živimo doli mej Culukafri. Ni li bila dovolitev nagrade mestnim redarjem morebiti priznanje za to, da pri tej priliki niso aretovali niti jednega znanih pouličnih nemškutarških barab, ko je bilo prilike in povoda še preveč. Ali se ni znabiti redarjem namignilo, da takih razgrajčev in kričičev ne smejo slišati in videti in ali ni to ravnoista policija, katera je nekoč mirno se domov vračajočim Slovincem prepovedala celo zvezde „glasno“ gledati? Uprav smešen pa je ukrep zadnje občinske seje. Mestni ekonom Drganc moledoval in prosjačil je celi dve leti okrog bolj pristopnih mu mestnih očetov, naj bi se mu kupilo iz občinskega denarja kolo. Vse prosjačenje je bilo zaman. A sedaj, ko se je Drganc pokazal povodom naših celjskih slavnosti v „Narodnem domu“ največjega Nemca — dasi rojen Hrvat, ki še sedaj lomi nemščino — in poleg Oechara, dobrega komandanta poulične sodrge, zadelo se je mestnim očetom, njegovih zaslug dovolj, ter so mu dovolili 50 gld. nagrade in povrh za obrabo njegovega kolesa še 30 gld. vendar pod drugačnim naslovom. Pravijo namreč, da se je

Petar Drganc strašansko trudil in nadčloveška dejanja izvršil povodom letošnjih velikih vojaških vaj. Pa kaj je storil Drganc? Nič drugega kot svojo dolžnost, da je preskrbel stanovanja za one oddelke, kateri so se morali nastaniti v mestu. Spominjamo se, da so tudi drugi mestni uslužbenci svoj čas preskrbeli stanovanja za ravno tako velika in še večja krдела, a nikdo jim ni dovolil nagrad. Kaj pa, ko bi bil Drganc prejel gornje nagrade za deljenje pruskih trakov in Biemarckovih modric dne 7. in 8. na dobro nam znane barabe in fakine? Upamo, da dobimo na to vprašanje od merodajne strani primeren odgovor — ali pa kaj — če bi ga ne dobili?

— (Akad. teh društvo „Triglav“ v Gradcu) ima svoje prvo javno redno zborovanje v sredo dne 20. t. m. s sledečim dnevним redom: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo upraviteljevo. 3. Poročilo odbora. 4. Slučajnosti. Lokal: Restavracija Neugraz, I. nadstr. Začetek točno ob 1/8. uri zvečer! Slovanski gostje dobro došli!

— (Huda obsodba.) V „Sodi“ čitamo: „Corriere“ od četrta je zabrusil Slovincem v obraz tole obsodbo: „Kako hočete, da vas homo spoštovali drugi, ko sami sebe ne spoštujete!“ — Ali ni ta obsodba v marsičem resnična? Kličemo vedno: „svoji k svojim!“ — ali vsi se ne ravnamo po tem geslu! Dolžnega spoštovanja mej seboj pa izkazujemo res premalo! O tem bi se dalo mnogo govoriti! Naši nasprotniki nam včasih povedo marsikako skelečo resnico. Poboljšajmo se!

— (Zavarovalnica za slučaj nezd in — — — Garibaldi) „Edinost“ se piše: Ravno sedaj se pripravljajo gospodje iz Trsta, Kranjske in Dalmacije na nove volitve v načelnštvo tega zavarovalnega društva — ne morem si kaj, da ne bi obelodanil neke škandalozne stvari, o kateri sem se prepričal sam. Zavarovalnica si je nakopičila v kratkem lepega kapitala (česar ne morejo druga društva) ter dala zidati na „Pončani“ pri sv. Jakubu takozvane delavske hišice. Do sedaj jih je dogotovljenih 8 in 24 jih sezidajo še. Do tu ne bi bilo nič posebnega, toda boljši del pride šele. Ker mi je bilo posla v onih hišicah, šel sem ter potrkal pri g. ravnatelju, katerega ne poznam osebo, (poznal ga bodem v kratkem, ker mi je obljubljen natančen popis njegovega delovanja). Ko sem vstopil, zagledal sem — in to baš nasproti vrat — Garibaldijevo sliko!!! Gosp. urednik! Poroča se, da to je denunciacija, ter da moramo spoštovati prepričanje drugih. Dobro, toda tu so naši delavski žulji, žulji (po ogromni večini) slovensko avstrijskih rok!! Zidajte hiše, nabirajte si kapital, a ne žalite nas še v domovinskih čustvih! Gospod, ki ima Garibaldija na častnem mestu, je gotovo tudi Lah. To nas ne briga dalje. Briga nas pa to, da bi na podjetjih, ki so se zgradila z našimi žulji, nastavliali vsaj ljudje, ki nas bodo spoštovali, ne pa izivali! Slovani! Sedaj o volitvah je čas, da poveste svojo.

* (Kraljica Elizabeta, častni doktor budapeštanske univerze.) Dne 13. oktobra t. m. je bila v budapeštanskem uradnem listu objavljena sledeča novica: Na predlog mojega ogerskega ministra za za uk in bogočastje, dovoljujem budapeštanski univerzi, da imenuje Ni. Velikanstvo, kraljico Elizabeto Lujzo Ottilijo Rumunsko častnim doktorjem filozofije ter jej v to svrhu podeli čatni diplom.

* (Sudermannov „Johannes“.) Kakor poročajo iz Berlina, je sprejelo dunajsko dvorno gledališče Sudermannovo novo tragedijo „Johannes“, sevé, še predno je bila v Berlinu prepovedana. Nekateri menijo, da bode to koristilo nadaljnj usodi tragedije ter da bode baš vsled tega berlinska policija prepoved razveljavila. Sudermann, pisatelj tudi v Ljubljani znanega „Doma“, je porabil v „Johannesu“ osebe sv. pisma, in temu se policija upira.

* (Historične koračnice.) Kakor znano, je določil cesar, naj vojno ministerstvo zbere vse historične koračnice, katere naj deloma predela ter na novo tiska. Te koračnice se bodo igrale pri prihodu polkov v garnizijo ter pri različnih slavnostih. Njih imena nas spominjaj raznih dogodiljav v naših krajih ali pa domačih junakov. Tako imamo „Trenkovo koračnico“, „Stankamensko koračnico“, „Filipovičovo koračnico“, „Jovanovičovo ter Laudonovo koračnico“ itd.

* (Obsodba na smrt.) V Belovaru je bil 22letni kmet Poljak na smrt obsojen. Ljubil je že več let neko deklo. Ta se mu je izneverila ter je ljubimkalo z nekom drugim. Ko jo je nekoč srečal Poljak s svojim tekmečem, pograbil je kol ter je oba naklestil. Vled tega ga je ona tožila pri sodišču v Koprivnici. Ker ni hotela odnehati od tožbe, dasi jo je nekdanji ljubimec za to presil, je dobila nekoč pismo, v katerem jo je Poljak grozil, da je ne bode nihče drugi imel, če že neče postati njegova. Dekle je oddalo tudi to pismo sodišču v Koprivnici. Ko je Poljak to izvedel, je vzel revolver ter ustrelil svojo bivšo ljubico v glavo. Vled tega je bil na vešala obsojen.

* (Mejnarnodni slepar.) Pretekli teden so, zaprli na Dunaji 40 let starega Ludovika Radegetla

kateri se je bavil nad deset let s pomorejanjem različnih priporočilnih in vrednostnih pisem ter z izdelovanjem potnih izkaznic. V desetih letih ni menjal izborni slepar nič manj kot 23krat svojega imena. Nastopil je kot gluhomem slikar zdaj zopet kot kipar, drugič je bil vpokojen častnik itd. Popotoval je po Nemškem, Anglaškem, Ogarskem, po Holandiji; in po vseh velič mestih teh dežel je uganjal svoja sleparstva. Včasih se je izdajal za plebejca drugič zopet za aristokrata, kakor mu je bolj prišlo. Bil je že parkrat zaprt, a vsa njegova sleparstva so prišla še le sedaj na dan.

* (Najmanjši voz.) Grof Magee, pritlikavec iz Iadrane v Združenih državah, kateri se je poročil z udovo generala Tom Pouce, ima gotovo najmanjši voz na svetu. Veljal je 1500 frankov. Obseg jednega kolesa meri 14 palcev, oje pa 12 palcev. Voz tehta 10 fantov. Plačala ga je vdova generalica, katera se vozi tudi vsaki dan v njem. Pred vozom sta uprežena skoro „mikroskopično majhna“ pošaja, katera je dobila pritlikavka od avgleške kraljice Viktorije v dar. Grofica Magee šteje 55. njen soprog pa 47 let.

* (Mačke mesto ur.) V Kini še nimajo takih ur, kakor pri nas. Kadar hoče Kitajec vedeti, koliko je na uri, steče k najbližji mački, katerih je tam neštetično ter jej potegne trepalnice kvišku. Potem opazuje razpoko senice, katera je pri mački vsak dnevni čas drugačna, in takoj ve katera ura teče. —

Darila:

Uredništvu našega lista sta poslala: Za družbo sv. Cirila in Metoda: G. Jakob Rems v Novem mestu 2 kroni 1 vinar, nabral pri odhodu kolege A. Jakšeta k vojakom. — G. Karol Marschitz, nadučitelj pri Sv. Lovrencu v Slov. Goricah, 2 kroni. — Skupaj 4 kroge 1 vinar. Živeli rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Brzjavke.

Dunaj 18. oktobra. Politični položaj je jako resen. Vlada se je konečno udala zahtevi, naj se pojasni razmerje mej eksekutivo in mej desnico. Danes opoldne se je sešel izvrševalni odbor desnice na sejo, katere se je udeležil tudi ministerski predsednik grof Badeni in vsi trije člani predsedništva. Desnica je že v soboto dognala vse priprave za to odločilno posvetovanje in ker je bil grof Badeni dobil od cesarja iz Budimpešte najobsežnejše pooblastilo, je konferenca začela takoj meritorno razpravljati o oglašanih postulatih.

Dunaj 18. oktobra. V parlamentu je danes jako živahno. Vse se zaveda velike važnosti današnjega pogajanja mej vlado in mej desnico. Poslanec dr. Kaizl je bil brzjavno pozvan iz Opatije sem. Zatrjuje se, da moramo biti pripravljeni na velike dogodbe, eventualno na to, da parlament dve leti ne bo zboroval.

Dunaj 18. oktobra. Parlamentarna enketa za uredbo odvetniškega tarifa se snide v četrtek. V enketi so zastopane vse kronovine. Kranjsko zastopa dr. Susteršič.

Dunaj 18. oktobra. Tu se je primerila velika nesreča. Na obrežju dunavskega kanala sta trčila dva tramvajska voza. Jednajst oseb je bilo ranjenih.

Inomost 18. oktobra. Nemški strankarski shod, kateri je bil naperjen proti nemški katoliški ljudski stranki, je proklamiral združenje liberalne stranke z nacionalno.

Zagreb 18. oktobra. Danes zjutraj, ob 6. uri, se je primeril tu močan potres, kateri je trajal tri sekunde. Potres je bil valovit. Smer od severovzhoda proti jugozapadu. V raznih hišah so z zidov popadale podobe itd. Škoda ni velika.

Carigrad 18. oktobra. Grška pooblaščenca Maurokordato in Stefanu, katera imata dognati definitivni mir, sta se z vlado porazumela in se poklonila jutri sultanu.

Petrograd 18. oktobra. „Novoe Vremja“ poroča, da so Armenci v provincijah Džanik in Sivaš prouzročili velike nemire, drugi listi pa trde, da so jih prouzročili turški vojaki.

Slovenci in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!

Operna predstava.
V torek, dan 19. oktobra 1897.

Drugokrat:

Rigoletto.

Opera v treh dejanjih. Po V. Hugovi drami „Le roi s'amuse“
spisal F. M. Piave. Poslovenil A. Funtek. Uglasbil G. Verdi.
Kapelnik g. H. Benisek. Režiser g. J. Nolli.
Blagajnica se odpre ob 7. uri. Začetek točno ob 7¹/₈ uri.
Konec po 10. uri.
Pri predstavi sodeluje orkester sl. c. in kr. pešpolka št. 27.
Prihodnja predstava bo v četrtek, dan 21. oktobra 1897.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306-2 m.

Oktobar	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Padavina v mm. v 24 urah
16.	9. zvečer	740.5	13.2	sl. sever	oblačno	
17.	7. zjutraj	741.8	12.4	sl. jvzh.	megla	4.1
	2. popol.	741.5	20.6	sr. jzah.	pol obl.	
18.	9. zvečer	741.7	13.3	sl. jzah.	jasno	
	7. zjutraj	742.1	12.0	sl. svzh.	megla	0.0
	2. popol.	741.9	17.4	sl. jvzh.	del. obl.	

Srednja temperatura sobote in nedelje 12.7° in 15.4°
za 2.3° in 5.2° nad normalom.

Dunajska borza

dne 18. oktobra 1897.

Skupni državni dolg v notah	102 gld. 15 kr.
Skupni državni dolg v srebru	102 „ 20 „
Avstrijska zlata rentna	123 „ 20 „
Avstrijska krona rentna 4%	101 „ 85 „
Ogerska zlata rentna 4%	121 „ 65 „
Ogerska krona rentna 4%	99 „ 60 „
Avstro-ogerske bančne delnice	950 „ — „
Kreditne delnice	353 „ — „
London vista	119 „ 65 „
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58 „ 77 ¹ / ₂ „
20 mark	11 „ 75 „
20 frankov	9 „ 52 ¹ / ₂ „
Italijanski bankovci	45 „ 10 „
C. kr. cekini	5 „ 66 „

Anton Pongrats
fušinski uradnik

Cecilija Pongrats roj. Klinar

poročena.

Jesenice, dni 18. oktobra 1897. (1571)

Vsak se naj sam prepriča!

Ravnokar došla najnovejša **švicarske vezenine** (štikarije) v največji izbiri po zelo nizki ceni.

Fini, lepi **modrci** dobé se v vseh vrstah in cenah, isto tako tudi **ravnodržalci**.

Rokavice za dame in gospode, tkane in pletene.

Srajce za gospode, gladke in fino nagubane (z robčki).

Zavratnice (kravate) v najnovejši obliki in cenó.

Najmodernejši **pajčolani** v vseh barvah in cenah. (1595)

S spoštovanjem

Makso Armic, Sv. Petra cesta šte. 2.

Pravi trpotčev sok je jedino oni, katerise pri-
pravlja v lekarnik Zrinjskemu, H. Brodjovin, Zagreb
Zrinjski trg šte. 20.

Trpotčev sok nepresežno deluje pri vseh prehlajenjih dušnih organov, ter je najboljšo sredstvo za prsni katar, kašelj, prsobil, hripavost in vratobol. Tudi zastaranka kašelj se stem zdravilom v najkrajšem času da odpraviti; bolniki dobijo tek za jelo, lahko spijo in na ta način hitro okrevaajo. — Izmed mnogih zahval spominjam samo ono:

„Velecenjeni gospod lekarnik!

Pošljite mi še tri steklenice Vašega izvrstno de-
lujočega trpotčevega soka; potrebujem jih za moje
poznance. Jaz sem od dveh steklenic od neznoznega
kašlja popolnoma ozdravel. Hvala Vam! Priporočil
bodem ta zdravilni sok vsem prsobilnim. S spošto-
vanjem — Rudolf Ausim. Na Dunaji, 20. marca 1897.“

Pazi naj se toraj, da je na vsaki steklenici var-
stvena znamka t. j. slikabana Nikole Zrinjskega, kajti
samo oni je pravi trpotčev sok, kateri to varstveno
znamko nosi. — Cena steklenici s točnim opisom je
75 kr. — Razpošilja se vsaki dan s pošto na vsa mesta,
in sicer proti predplačilu (pri računavši 20 kr. za za-
motek ali pa po poštne povzetju. — Ceniki razno-
vrstnih domačih preskušanih zdravil razpošilja se
na zahtevo zastoj in poštneine prosto. Lekarna k Zrin-
jskemu, H. Brodjovin, Zagreb, Zrinjski trg šte. 20.

(1860—3)

Loterijske srečke 16. oktobra.
V Gradci: 29, 43, 69, 65, 18.
Na Dunaji: 74, 40, 37, 28, 29.

Potrjim srcem naznanjava vsem sorodnikom,
prijateljem in znancem, da je vsegamogočni Bog
danes ob 5. uri popoldne najinega preljubljenega
sinka

Leopolda
učenca IV. razreda ljudske šole

po kratki in mučni bolezni, v 10. letu njegove
starosti, poklical k sebi v lepši, boljši svet.
Pogreb bode v ponedeljek, 18. t. m., ob 4. uri
popoldne.

V Kranju, dan 16. oktobra 1897.

(1592) **Karl in Leopoldina Šavnik.**
Namestu vsacega posebnega naznanila.

Strugalnica

dobro ohranjena, na kateri se lahko stružijo 12“
široke deske, dalje

dva stroja-žerca

(Fressmaschinen)

(1577—3)

se prodajo proti primerni ceni.

Naslov pove upravnistvo „Slov. Naroda“.

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“
po nizki ceni.

Trgovski pomočnik

izurjen v trgovini z železnim in špecerijskim blagom, želi
nastopiti službo. — Ponudbe pod naslovom: „Pomoč-
nik“ upravnistvu „Slovenskega Naroda“. (1582—2)

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1897.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž.
Ob 12. uri 5 m. po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec,
Franzenfeste, Ljubno; čez Selzthal v Ausse, Solnograd; čez
Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob
7. uri 5 m. zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak,
Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solno-
grad; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne
osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selz-
thal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osonni vlak v Trbiž,
Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lend
Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo,
Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzenj,
Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lip-
sko, Dunaj via Amstetten. — **Proga v Novo mesto in**
v Kočevje. Ob 6. uri 15 m. zjutraj mešani vlak. — Ob
12. uri 55 m. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 m.
zvečer mešani vlak. — **Prihod v Ljubljano. j. k. Proga**
iz Trbiža. Ob 5. uri 52 m. zjutraj osonni vlak z Dunaja
via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlo-
vih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solno-
grada, Linca, Steyra, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Fran-
zensfeste. — Ob 11. uri 20 m. dopoldne osonni vlak z Du-
naja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov,
Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve,
Curiha, Bregenca, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend Gasteina,
Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popolu-
dne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Cel-
ovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer
osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Ljubna, Beljaka, Celovca,
Pontabla. — **Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.**
Ob 8. uri 19 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 m.
popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 m. zvečer mešani
vlak. — **Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik.** Ob
7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m.
zvečer, ob 10. uri 25 m. zvečer. Poslednji vlak le ob nede-
ljah in praznikih v mesecu oktobru. — **Prihod v Ljub-**
ljano d. k. iz Kamnika. Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob
11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri 20 m. zvečer, ob 9. uri 55 m.
zvečer. Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih v oktobru.

Josip Zupan
Jvanka Zupan roj. Hnavs

—*— poročena. —*— (1594)

Mojstrana Mrško

dné 18. oktobra 1897.

Zaradi izpraznjenja skladišč se oddajo po vsaki ceni stara

okna, vrata, steklene stene in železne ograje.

(1586—2)

Povpraša naj se v pisarni stavbinske firme

Viljem Treo,

Marije Terezije cesta šte. 10
v Ljubljani.

Restavracija

Hotel pri Maliču
(Stadt Wien.)

Podpisani si usoja opozarjati p. n. občinstvo, da se bode od danes
naprej zopet točilo (1576—2)

Plzensko pivo

iz meščanske pivovarne v Plznu.

Za obilen obisk se priporočujoč
z velespoštovanjem

C. Kolsser.

Avizo!

Opozarja se na razglas št. 6203, objavljen v časopisih „Grazer
Zeitung“, „Grazer Tagespost“, „Laibacher Zeitung“, „Klagenfurter
Zeitung“, „Slovenski Narod“, „Osservatore Triestino“ in „Wiener
Landwirtschaftliche Zeitung“, zaradi

zagotovljenja kruha in ovsa

za garnizijske kraje 3. voja Gradec, Maribor in Celovec, od 1. ja-
nuarja 1898. leta do konca septembra 1898. leta.

Natančnejši pogoji ogledajo se lahko slednji dan pri vojaških
preskrbovalnih skladiščih v Gradcu, Mariboru in Celovcu, od 8. do
12. ure dopoldne in od 2. do 4. ure popoldne, nadalje pri poli-
tičnih okrajnih oblastvih in kmetijskih deželnih društvih. Zvezki po-
gojev se pri omenjenih preskrbovalnih skladiščih dobé po 4 kr. za
tiskovno pòlo, eventuelno tudi po pošti.

(1558—1)

C. in kr. intendantca 3. voja.